Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

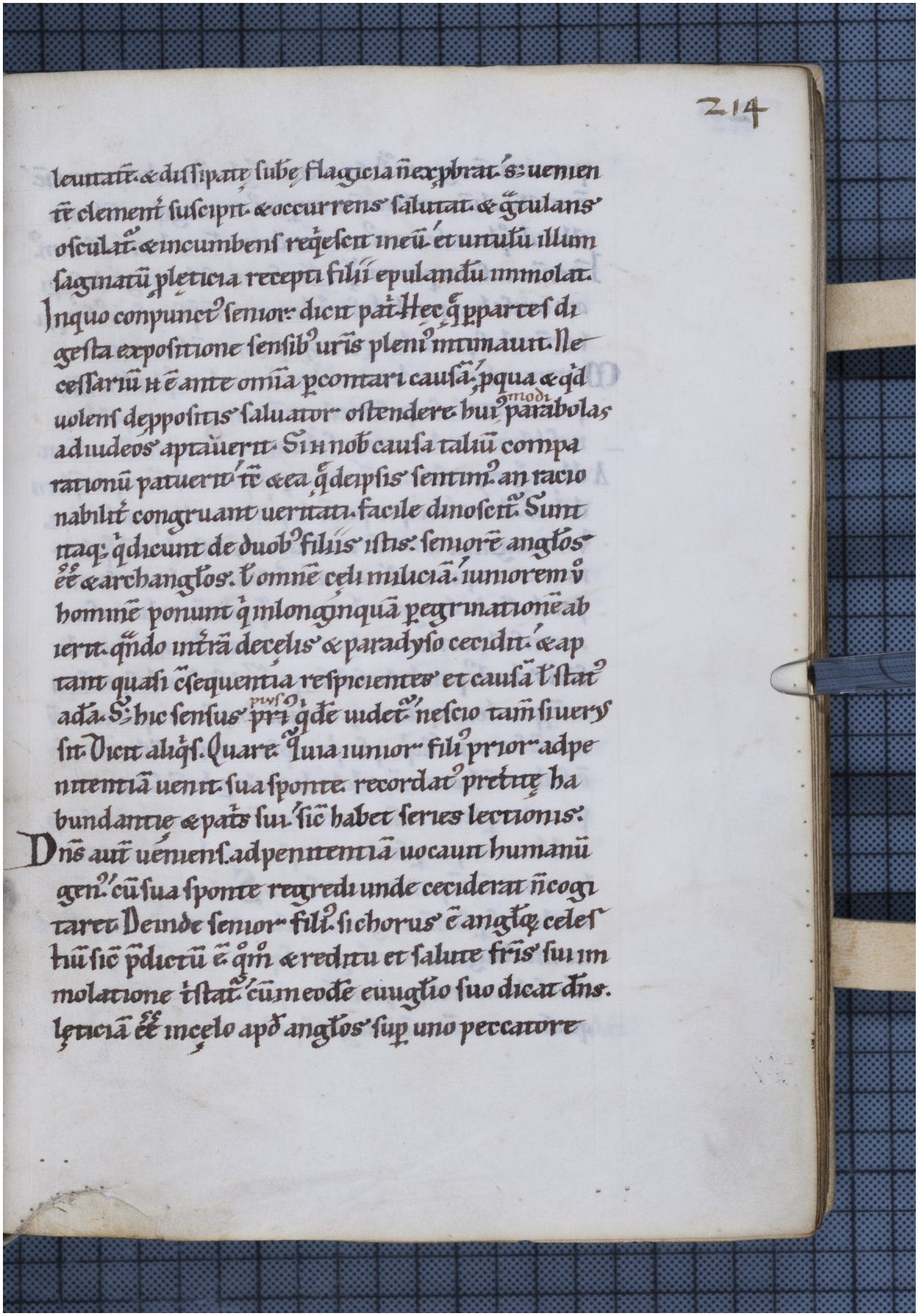

leuitatis. & dissipatis subiecta flagicia non exprobrat. s: uenien
tis clementer suscipit. & occurrens salutat. & gtulans
osculat. & incumbens reqescit in eum. et uitulum illum
saginatum pleticia recepti filii epulandum immolat.
Inquo compunctus senior dicit pat. Hec quippe cum
gesta expositione sensibus uris pleni intimauit. Ne
cessarium est ante omnia pcontari causam, pqua & qd
uolens deppositis saluator ostendere hui modi parabolas
ad iudeos aptauerit. Si in nobis causa taliu compa
rationum patuerit tu & ea quae deipsis sentimus an racio
nabilit congruant uertitati. facile dinoscit. Sunt
itaq; qdicunt de duobus filiis istis: seniorem angelos
esse & archangelos. Vt omnem celi milicia. iuniorem v
hominem ponunt qui longinqua pegrinationem ab
iert. quando intra de celis & paradyso cecidit. & ap
tant quasi consequentia respicientes et causa vt stat
ada. S: hic sensus pri prius qde uidet nescio tam si uers
sit. Dicit aliqs. Quare qui a iunior filius prior ad pe
nitentiam uenit sua sponte. recordat pretite ha
bundantie & patris sui. sic habet series lectionis:
Dns aut uenient. ad penitentiam uocauit humanum
gen. cum sua sponte regredi unde ceciderat non cogi
taret. Deinde senior filii. si chorus e angloq celes
tium sic pdictum e. qm & reditu et salute fris sui im
molatione istat. cum eo de euuglio suo dicat dns.
lęticia esse in cęlo apd angelos sup uno peccatore